

LXXV.

Forslag til midlertidig Lov

vedrørende

de statsanerkendte Arbejdsløshedskassers
Fortsættelseskasser.

(Fremsat i Folketinget den 11. Februar 1936 af Socialminister *Ludvig Christensen*).

§ 1.

For saa vidt en anerkendt Arbejdsløshedskasse træffer Bestemmelse herom, kan det i § 19, Stk. 8, i Lov af 20. Maj 1933 om Arbejdsanvisning og Arbejdsløshedsforsikring m. m. fastsatte aarlige Maksimum for Ydelse af Fortsættelseshjælp for Tiden indtil 30. April 1936 forhøjes fra 70 Dage til 140 Dage.

§ 2.

Stk. 1. For saa vidt en anerkendt Arbejdsløshedskasse vedtager at forhøje Maksimum for Ydelse af Fortsættelseshjælp som i § 1 omhandlet, er saadanne Medlemmer af Kassen, hvis Ret til Understøttelse er bortfaldet, enten fordi de har opbrugt det i Kassens Vedtægt fastsatte 3(4)-aarige Maksimum for Understøttelse, eller fordi de ikke har haft Arbejde i det i særlig Vedtægtsbestemmelse foreskrevne Omfang, berettiget til i Tiden indtil 30. April 1936 at oppebære Understøttelse gennem Fortsættelseskassen, saafremt denne er aaben for Udbetaling.

Stk. 2. Under samme Betingelser er Kassen efter dertil af Socialministeren meddelt Tilladelse endvidere berettiget til i Tiden indtil 30. April 1936 at yde Fortsættelseshjælp til Medlemmer, hvis Ret til Understøttelse er bortfaldet i Medfør af Bestemmelsen i § 15, Stk. 5, i Lov af 20. Maj 1933. Saadan Tilladelse, der gives efter Forhandling med Arbejdsnævnet, kan kun meddeles, for saa vidt der indenfor det paagældende Fag i de sidste 3 Aar har hersket ekstraordinær Arbejdsløshed i mindst 24 Maaneder.

§ 3.

Statskassen yder Arbejdsløshedsfonden et Beløb af 2,1 Mill. Kr. til Dækning af Fondens Udgifter til Refusion i Henhold til Arbejdsløshedslovens § 19, Stk. 10, for saa vidt angaar den i Medfør af denne Lov udbetalte Fortsættelseshjælp.

§ 4.

Ved Beregning af Maksimum for Fortsættelseshjælp efter 1. Maj 1936 bortses fra den i Medfør af denne Lov udbetalte Fortsættelseshjælp.

§ 5.

Denne Lov træder straks i Kraft.